

MOTYWACJA DO NAUKI

W kwestii motywacyjnej wiele można zmienić już na poziomie komunikacji. Ufajmy naszej młodzieży, wierzymy im, bo oni też nie chcą wrócić do rzeczywistości, która będzie bardzo trudna. Rozłożenie czasu tak, by dzieci się uczyły, ale także odpoczywały to kwestia rozmowy i dobrej motywacji.

Dzieci tak jak dorośli potrzebują codziennej dawki motywacji do działania i mierzenia się z trudnościami. Pamiętajmy, że najsilniejszym bodźcem do nauki jest motywacja wewnętrzna, dzięki której dziecko podejmuje działania z własnej woli, z ciekawości czy z poczucia odpowiedzialności.

1. NIE ZBYWAJ, NIE ZNIECHĘCAJ, NIE WYRĘCZAJ

Dziecięcą aktywność szkolną można zahamować poprzez wyręczanie dziecka np. w odrabianiu lekcji. Nawet jeśli nasza pociecha nie potrafi poradzić sobie ze szkolnym zadaniem, o wiele lepiej jest wytłumaczyć jej na czym to polega niż wykonywać zadanie za nią. Nie przynosi to żadnego skutku edukacyjnego, a wręcz przeciwnie – hamuje jego rozwój umysłowy.

2. CHWAŁ I NAGRADZAJ

Nie da się uniknąć systemu kar i nagród w edukacji. Służą temu między innymi stopnie w szkole, ale my jako rodzice również możemy ustanowić własny system nagradzania i karania. Trzeba to jednak robić z dużą rozważą. Nie na wszystkie dzieci działa motywacja negatywna. Niektóre dzieci na kary reagują zniechęceniem do podejmowania dalszych prób i buntem przeciw nauce. Niektóre dzieci nagrody z czasem zaczynają traktować jak codzienność i domagają się ich za każdym razem, gdy coś im się udało. By nie popaść w te skrajności, należy rozważnie dysponować karami i nagrodami. Na co dzień wystarczą ustne pochwały, miłe słowo doceniające trud szkolny.

3. ROZWIJAJ PASJE

Każdy z nas wykonuje i uczy się z przyjemnością tego, co lubi. Tak samo jest w przypadku dzieci. Nie ma się więc co dziwić, kiedy nasza córka lub syn lepiej radzą sobie np. z przedmiotami ścisłymi niż naukami humanistycznymi. Wiedzę o zainteresowaniach i pasjach dziecka warto wykorzystać w motywowaniu. Nie wymagajmy od dziecka najlepszych ocen ze wszystkich przedmiotów, bądźmy wyrozumiali dla jego przedmiotowych upodobań. Umożliwiamy mu oddanie się pasji np. przyrodniczej, kupujemy mu pomoce naukowe z tej dziedziny, wspierajmy rozwój zainteresowań ze świadomością, że dziecko nie marnuje w ten sposób czasu, który mogłoby poświęcić matematyce, ale że właśnie rozwija swój umysł i czyni go bardziej otwartym.

4. NIE KRYTYKUJ

Dla dziecka nie ma nic gorszego niż wyśmiewanie jego niepowodzeń czy piętnowanie ich. Jeśli robi to rodzic lub nauczyciel czyli dziecięcy autorytet, uczucie jest jeszcze bardziej bolesne. Jeśli zależy nam na wychowaniu młodego człowieka, który będzie pełny wiary we własne możliwości, nie możemy podcinać mu skrzydeł. Krytykowanie nie jest żadnym hartowaniem charakteru, szczególnie u wrażliwego dziecka. Zamiast motywować dziecko do wytężonej pracy, może osłabić jego zapał i przede wszystkim zranić je. Nauka w tej sytuacji może wydawać się dziecku czymś złym, niepotrzebnym, a utraconą wiarę w siebie trudno odbudować. Zamiast się z dziecka naśmiewać czy wytykać mu błędy i niedociągnięcia, warto postarać się zrozumieć te trudności i pomóc je przezwyciężyć.

5. POBUDŹ OGÓLNA MOTYWACJĘ DO NAUKI

Warto wzbudzać w dziecku ogólną motywację do nauki. Dziecko powinno zrozumieć, po co w ogóle musi się uczyć. Trzeba przystępnie wyjaśnić mu, do czego przydaje się wiedza uzyskana w szkole. Nasza pociecha powinna mieć świadomość, że edukacja jest bardzo praktyczna i czyni nasze życie łatwiejszym.

6. KOCHAJ I AKCEPTUJ

Dziecko wyrastające w miłości i akceptacji jest silniejsze i łatwiej radzi sobie w życiu. Dlaczego? Bo ma wsparcie, które dodaje mu sił i zapału. Ma również świadomość, że ktoś je dopinguje i w razie potrzeby mu pomoże. Dziecko, które czuje się kochane, traktuje kochające je osoby jak autorytet, dlatego dzięki temu łatwiej wpłynąć jest nam na dziecięcą po-stawę i zmotywować do działania. Takie dziecko również łatwiej nabiera wiary w siebie, a ta przecież potrafi czynić cuda. Na każdym kroku wzmacniamy w dziecku wiarę w siebie. Akceptujmy jego słabości, wykażmy zrozumienie dla niepowodzeń. Zapewniamy o swojej miłości szczególnie w tych trudnych dla dziecka chwilach. Jeśli nasza pociecha uwierzy, że może i że potrafi czegoś dokonać, łatwiej poradzi sobie z każdą trudnością.

7. POKAZUJ AUTORYTETY

Dla każdego z nas największą motywacją do działania bywają osiągnięcia innych osób, szczególnie tych, które znamy. Nic bardziej nie przekonuje niż namacalny dowód na sukces. Uczniom również przydają się takie wzorce. Ale tylko te atrakcyjne z ich punktu widzenia. Bardziej niż najlepszy uczeń z klasy zdobywający najwyższe stopnie do nauki przekona ich np. ulubiony sportowiec, który skończył studia i zna języki obce. Szukajmy autorytetów wokół dziecka, zwracajmy uwagę na jego zainteresowania i pokazujmy mu pozytywne aspekty edukacji na przykładach znanych i lubianych. Nie zapominajmy przy tym o sobie. My też powinniśmy świecić przykładem – dzięki temu będziemy wiarygodni w oczach dziecka.

8. UŁATW DZIECKU NAUKĘ

Nawet najtrudniejsze rzeczy można w przystępny sposób wytłumaczyć. Można również łatwiej pewne rzeczy przyswoić. Niestety nie wiedzą tego dzieci, więc to do nas – dorosłych należy podpowiedź, jak to zrobić. Warto podzielić się z dzieckiem technikami ułatwiającymi zapamiętywanie, by potrafiło w prosty sposób zapamiętać nawet najdłuższe informacje. Sprawmy, by podczas nauki dziecko nauczyło się selekcji. Niech odrabianie lekcji zaczyna od najprostszych rzeczy, bo szybki sukces wzmoże motywację do rozwiązywania trudniejszych zadań. Warto pokazać dziecku, że podkreślanie tekstu czy zaznaczanie ważnych fragmentów w książce karteczkami może ułatwić późniejszą naukę. Dobrze jest zamontować nad dziecięcym biurkiem tablicę i pozwolić mu przypinać ważne rzeczy do zapamiętania.

9. DOBRZE ZORGANIZUJ CZAS DZIECKA

Zadbajmy o to, by nasze dziecko uczyło się systematycznie. Zostawianie sobie nauki obszernego materiału na sam koniec, może okazać się ponad siły i możliwości dziecka, co z pewnością będzie działać na nie demotywująco. Wprowadzenie dyscypliny w edukacji ma swoje plusy – uczy systematyczności działania również w innych dziedzinach życia. Warto szczególnie w tym trudnym czasie ustalić harmonogram dnia, w którym nauka staje się stałym elementem – niemal tak samo naturalnym jak mycie zębów. Dobrze jest również codziennie rozmawiać z dzieckiem na temat rzeczy, których się uczyło. W ten sposób utrwalamy jego wiedzę. Umysł, który regularnie ćwiczy, łatwiej przyswaja informacje i zapamiętuje je. Dziecko, które codziennie utrwala sobie zdobywane wiadomości, nie powinno mieć większych problemów w szkole.